

İŞÇİ SINIFINA DÜŞMAN AKIMLAR

Aydınlık Gazetesi, 21 Mayıs 2013

Yıldırım Koç

Günümüzde işçi sınıfının düşmanlarının başında, etnik kimliği ön plana çıkaran kesimler yer almaktadır. Emperyalizm ve sermayedar sınıf, işçi sınıfının artan ve her geçen gün daha da artmakta olan anti-emperyalist taleplerini önlemede, etnik kimliği bir araç olarak kullanma çabasındadır.

Günümüzde Kürt milliyetçileri emperyalist güçlerle yakın bir işbirliği içindedir.

KESK genel başkanı Lami Özgen'in, emperyalizmin işbirlikçisi ve piyonu A.Öcalan'ın 21 Mart 2013 günü açıklanan mektubuna ilişkin olarak yaptığı açıklama unutulamaz.

Lami Özgen, <http://firatnews.com/news/guncel/kesk-genel-baskani-ocalan-in-perspektifini-onemsiyoruz.htm> adresinde yayımlanan açıklamasında A.Öcalan'la yapılan görüşmeleri destekliyor, "Parlamento resmi olarak bazı kararlar almak suretiyle bu sürecin yürütülmesinde rol oynamalıdır," diyordu.

Lami Özgen'in KESK'in yetkili organlarında bir karar alınmadan akıllığı kabul etmesi de aynı doğrultuda bir harekettir.

KESK yönetiminin ve KESK'e bağlı sendikaların yönetimlerinin bu konuda tepkisiz kalması da, emperyalizmin, PKK'nın ve AKP'nin akıllar projesini zımnen desteklemesidir. Bu tavır, KESK'in tarihinde kara bir leke olarak geçmiştir. Bu anlayış, işçi sınıfını bölmeye çalışan emperyalizmin ve sermayedar sınıfın değirmenine su taşımaktadır.

Etnik kimliği öne çıkaran anlayışların işçi sınıfının birliğine ve mücadelesine ne kadar büyük zarar verdiği, Osmanlı işçi sınıfının son dönem tarihinde de açıkça görülmektedir.

Osmanlı'nın son dönemlerinde işçi sınıfının büyük çoğunluğunu Ermeni, Rum ve Yahudiler oluşturuyordu. Ermeniler ve Rumlar, sınıf kimliklerini öne çıkarıp Osmanlı'yı parçalamak isteyen emperyalizme ve onlarla işbirliği içindeki Ermeni ve Rum sermayedarlarına karşı tavır almadılar; diğer Osmanlı işçileriyle omuz omuza mücadele etmediler.

Ermeni ve Rum işçilerin büyük bölümü, emperyalistlerin işbirlikçisi oldu; kendi sermayedarlarıyla birlikte Osmanlı'ya karşı mücadeleye girdi.

Ermeni ve Rum işçilerin etnik kimliklerini öne çıkaran tavırları, Osmanlı işçi sınıfını zayıflattı ve Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın başarıyla sonuçlanması sonrasında onlar açısından önemli sorunlara yol açtı.

1923 yılında Şark Demiryolları işçileri bir iş uyuşmazlığı çıkardı. İşverene bildirilen taleplerin birincisi şuydu: "Ermeni komitelerine cebren iane toplayan hainlerin, fabrika duvarlarına Konstantin Venizelos'un resimlerini yapıştırıp bunları Türklere öptüreceksiniz diyen küstahların, muhterem kumandanlarımıza hakaret etmiş olan hainlerin zaman kaybetmeden Şark Şimendiferleri Kumpanyasındaki memuriyetlerinden sureti katiyede uzaklaştırılmaları."

Aynı günlerde İstanbul'da tramvay ve terkos işçilerinin ayrı ayrı çıkardıkları iş uyuşmazlıklarında da "gayrimüslim işçilerin işten çıkarılması" talebi yer alıyordu.

Emperyalist güçler ve ülkemizdeki işbirlikçileri, Türkiye'de halkı ve işçi sınıfımızı, etnik kökenlere ve inançlara göre ayrıştırma ve birbirine düşman etme çabası içindedir.

Son haftalardaki gelişmeler, bu çabaların giderek daha da yoğunlaşacağını göstermektedir.

İşçi sınıfının birliğinin önündeki en önemli engellerden biri, emperyalizmin bu politikasına alet olarak etnik kimliği öne çıkaranlardır.

Etnik kimlik bölücüdür. İşçi sınıfını ve milleti böler.

Milli kimlik bütünleştiricidir. Halkı da, işçi sınıfını da emperyalizme karşı mücadele ve ortak çıkarlar temelinde birleştirir.

Etnik kimliği savunanlar, işçi sınıfından ne kadar söz ederlerse etsinler, emperyalizmin kullandığı unsurlardır.